

- 2) Czy okoliczność, że rozporządzenie to podlega wymienionemu protokołowi oznacza, że w tym państwie omawiane rozporządzenie nie wchodzi w skład prawa wspólnotowego?
- 3) Czy okoliczność, że Dania nie jest związana rozporządzeniem nr 1346/2000 i nie stosuje go, oznacza, że pozostałe państwa członkowskie przy uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń w przedmiocie upadłości wydanych w Danii nie stosują tego rozporządzenia? Czy przeciwnie, okoliczność ta oznacza, że pozostałe państwa członkowskie — o ile nie wniosły zastrzeżeń — są zobowiązane do stosowania wymienionego rozporządzenia w sytuacji, gdy orzeczenie w przedmiocie upadłości zostało wydane w Danii, a w tych krajach — konkretnie w Hiszpanii — został złożony wniosek o jego uznanie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulis tis Epikrateias (Grecja) w dniu 11 kwietnia 2008 r. — AKTOR Anonimi Techniki Etairia (AKTOR A.T.E.) przeciwko Ethniko Symvoulis Radiotileorasis

(Sprawa C-149/08)

(2008/C 142/32)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulis tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: AKTOR Anonimi Techniki Etairia (AKTOR A.T.E.)

Strona pozwana: Ethniko Symvoulis Radiotileorasis

Interwenient: Michaniki A.E.

Pytania prejudycjalne

- 1) Zakładając, że przepis krajowy, zgodnie z którym wyłącznie wszyscy razem a nie poszczególni członkowie konsorcjum nieposiadającego osobowości prawnej, które uczestniczyło w postępowaniu w sprawie udzielenia zamówienia publicznego i tego zamówienia nie otrzymało, mogą zaskarżyć akt na mocy którego udzielono zamówienia, także wówczas gdy skarga została wniesiona początkowo łącznie przez wszystkich członków konsorcjum, ale w stosunku do niektórych z nich została stwierdzona jej niedopuszczalność, co do zasady nie jest sprzeczny z prawem wspólnotowym, a w szczególności z przepisami dyrektywy 89/665/EWG, czy na potrzeby stosowania wskazanej dyrektywy, przed stwierdzeniem rzeczony niedopuszczalności konieczne jest zbadanie, czy ci poszczególni członkowie konsorcjum zachowują w dalszym ciągu prawo zwrócenia się do innego sądu krajowego w celu uzyskania odszkodowania przewidzianego ewentualnie w przepisach prawa krajowego.
- 2) W sytuacji gdy istnieje utrwalone orzecznictwo sądu krajowego, zgodnie z którym także każdy poszczególny członek

konsorcjum może skutecznie wnieść środek odwoławczy od aktu przyjętego w ramach postępowania w sprawie udzielenia zamówień publicznych, czy odrzucenie takiego środka odwoławczego jako niedopuszczalnego, z powodu zmiany tego utrwalonego orzecznictwa, nie stwarzając uprzednio skarżącemu możliwości usunięcia braków w zakresie takiej niedopuszczalności ani możliwości przedstawienia uwag w tej kwestii zgodnie z zasadą kontryktoryjności, jest zgodne z przepisami dyrektywy 89/668/EWG, interpretowanej w świetle art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności jako ogólnej zasady prawa wspólnotowego.

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-153/08)

(2008/C 142/33)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: R.Lyal i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że poprzez utrzymanie w mocy przepisów podatkowych, które opodatkowują przychody pochodzące ze wszystkich gier losowych, gier i zakładów wzajemnych zorganizowanych poza Królestwem Hiszpanii, podczas gdy przychody pochodzące z określonych gier losowych, gier i zakładów wzajemnych zorganizowanych w Królestwie Hiszpanii są zwolnione z podatku dochodowego, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy prawa wspólnotowego, a w szczególności na podstawie art. 49 WE i art. 36 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z przepisami hiszpańskimi zwolnione z podatku dochodowego są wygrane pochodzące z gier losowych i zakładów wzajemnych zorganizowanych przez publiczny podmiot gospodarczy Loterías y Apuestas del Estado oraz przez organy lub podmioty Comunidades Autónomas, a także z loterii zorganizowanych przez Gruz Roja Española (hiszpański czerwony krzyż) oraz przez Organización Nacional de Ciegos Españoles (krajową organizację hiszpańskich niewidomych). Niemniej jednak przychody pochodzące z gier losowych, gier i zakładów wzajemnych zorganizowanych przez inne podmioty krajowe i zagraniczne, włączywszy w to podmioty mające siedzibę w państwach członkowskich UE i EOG, doliczane są do podstawy opodatkowania i podlegają progresywnej stawce podatkowej.

Komisja powołuje się w szczególności wyroki w sprawie Lindman ⁽¹⁾ oraz w sprawie Safir ⁽²⁾, przypominając, że zgodnie z tymi orzeczeniami, działalność polegającą na organizowaniu gier losowych powinna być uznawana za działalność usługową w rozumieniu traktatu. Również zgodnie z tym orzecznictwem, art. 49 WE zakazuje jakichkolwiek ograniczeń i jakichkolwiek przeszkód w swobodnym świadczeniu usług, nawet wówczas, gdy stosowane byłyby w ten sam sposób wobec krajowych usługodawców, jak i wobec usługodawców z innych państw członkowskich, i wyłącza stosowanie każdego uregulowania krajowego, które skutkowałoby utrudnieniem w większym stopniu świadczenia usług pomiędzy państwami członkowskimi, niż świadczenie usług wyłącznie wewnątrz danego państwa członkowskiego. Z uwagi na szczególne właściwości sektora gier, orzecznictwo dopuszcza pewne ograniczenia ze strony państw członkowskich, o ile wykazana zostanie proporcjonalność danego środka, a także brak posiadania przez niego charakteru dyskryminacyjnego.

Komisja uważa, że hiszpańskie przepisy mają dyskryminujący charakter, ponieważ zwolnienie jest zastrzeżone dla niektórych, dokładnie określonych przez to prawo podmiotów, przy czym z możliwości skorzystania z tego zwolnienia są wyłączone podmioty innych państw członkowskich, które mają ten sam charakter lub które dążą do osiągnięcia tych samych celów, co podmioty hiszpańskie wymienione w przepisie dotyczącym zwolnienia. W związku z tym, nawet jeżeli organy hiszpańskie wykazałyby w ramach postępowania o uchybienie, że sporne przepisy są stosownym środkiem pozostającym w proporcji o zamierzonego celu, jakim jest ochrona konsumentów i porządku społecznego, co nie miało jednak miejsca, to i tak w żadnym wypadku nie można byłoby uznać spornych przepisów za zgodnych z prawem wspólnotowym, ponieważ mają one dyskryminujący charakter.

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2003 r. w sprawie C-42/02 Lindman, Rec. s. I-13519.

⁽²⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 28 kwietnia 1998 r. w sprawie C-118/906 Safir, Rec. s. I-1897.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 10 marca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Berlin — Niemcy) — Irene Werich przeciwko Deutsche Rentenversicherung Bund

(Sprawa C-111/06) ⁽¹⁾

(2008/C 142/34)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 1 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate przeciwko Porto Antico di Genova SpA

(Sprawa C-149/06) ⁽¹⁾

(2008/C 142/35)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 310 z 16.12.2006.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 10 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-44/07) ⁽¹⁾

(2008/C 142/36)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 69 z 24.3.2007.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 27 lutego 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-120/07) ⁽¹⁾

(2008/C 142/37)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 28.4.2007.